

Symfonie als filmmuziek

DOOR RIEN FRÖHLICH

DELFT - De Utrechtse componist Jan van Gilse moest 43 jaar wachten op de uitvoering van zijn opera Thijl. De Zesde symfonie van Anton Bruckner klonk pas na zijn dood in volle glorie. Meer geluk heeft de Delftse componiste Ingrid Dam (1971): een jaar nadat zij de laatste noot schreef beleefde haar Eerste symfonie zondagmiddag in de Sacramentskerk al zijn wereldpremière in een glorieuze uitvoering door het Delfts Symphonie Orkest onder leiding van Peter Gaasterland.

Kon Dam, een 'autodidact' die nooit compositieles had (maar al vanaf haar tiende compo-

neert), zich handhaven tussen deze doorgewinterde rotten? Ja, tenminste als je muzikale potentie als uitgangspunt neemt. Haar symfonie is van een luchtig, musical-achtig, karakter (ze bewondert Andrew Lloyd Web-

DSO schittert met bijzondere wereldpremière

ber) en bevat aansprekende melodieën en verrassende klanken. "Fris en spontaan, in het derde deel hoor ik 'Grijpstra en de Gier', het vierde deel kan zo onder een film van Bert Haanstra" zegt Gaasterland. Maar om

met die melodieën meer te laten gebeuren is toch iets van de technisch-muzikale bagage nodig, waarover Van Gilse en Bruckner in zo ruime mate beschikten.

Ingrid Dam mag haar zegeningen tellen: de in 2004 aangetreden dirigent Gaasterland heeft het orkest op een zo hoog niveau gebracht dat het alle nuances van Van Gilse en Bruckner tot hun recht kan laten komen. Maar de Sacramentskerk klinkt aanzienlijk beter dan de kerk waarin het orkest doorgaans concerteert. Dat geldt trouwens ook voor de Lutherse Kerk in Den Haag, waar dit programma zondag 20 januari nogmaals wordt uitgevoerd.